

NAGY ZOPÁN

Két kacsintás

(BORGES FELŐL)

I.

A tükörben (kénesen lecsorogva) párolgott a férfi Neve (melynek állaga bakkecske vén vizelete)... – A Napórát s a Tölgyet látogatta a Kölcsönkért Idő őskertjének legmélyén...

Nehéz kérges a könyvlapnyi léptek: jegyezte meg minden érdes behatolásakor (évente kétszer): a Napfordulók (nem földi) agyagmintáit nézve s „axiómálta”: a Kör alakú Könyv: Fény-jel,

mondhatni: Isteni fémekre, kristályra elcserélt tudat-állapot, mely a Tölgy odvába benőtt (alvilági lény ivarmintáival is egybeért): immár olvashatatlan kód-tükör, „önarckép-befőtt” ...

II.

Homályos üveg pohár – kenyérgalacsin...
Kéklő terasz – sárguló ösvény...
Revolver a kolostor kövezetén...
Vérző homokóra – hígtott karmazsin...

Az Opál-sorozatból

Majd reánk-botlott a csámcsogó vihar
– s jött a vak pornószínész, jött a botos pásztor-jellegű,
jött a mérget ivó fekete-koronás, jött a sántító üvegzongora,
jött a fölöttébb ragyás, jött a fanyar ivari látomás,
jött a zöldsáska-arcú, szőlőszem-mellű, parókás-vénlányos ürvezető,
jött egy érdes érem is, jött a felhőkabátos, púpos kisgyerek
(varangyot a táncoló asztalon pisilтетett),
jött a csípőcsont árnyéka, jöttek az izmok és rostok kifordítva,

jött a bolyongó telefonfülke, jött a visszahívható erdő-részlet
(csak a tisztás volt koszos, mint maszatos jelenések),
jött a négyes-ikrek négy mellű anyja,
jött a bevarrott-szájú, pénisz-vaginájú ötödik elem,
jött a „Tenger” föliratú ember
-- s elárasztotta köszönésünket, elárasztotta a szemöldök-rímet,
elárasztotta a matatást, elárasztotta a hatolást... -
jött – és csak jöttek – és jöttek, és nemcsak, hogy ünnepélyes sebeikkel:
de majdnem, hogy Teljesen!

